

Urządzenie
Tyczące się Organizacji Obrony Kraju
d.d. Wrocław dnia 17go Marca 1813.

Jeden przed oczyma leżący przykład pokazał, że Bóg te Narody pod swoje opiekę bierze, którzy swoje Ojczyzny w nieskończony Ufności do panującego, stałością i z mocnieniem przeciw obce głąbienie[gnębienie] obraniają.

Prusacy! Któryście warci tego Imienia, dzielcie to uczucie! I wy rzyczeć[zyczyć] sobie zrzucić z siebie, obce gnębienie. Z uczuciem przekonywam się otym, gdy wasza, gorliwość, z którą Młodzieńcie[młodzieńcy] z wszystkich Stronów bierą się do Oręza[Oręża], i pod Chorągwie moiego Woyska stawiają; z tą ochotą z którą Mężowie w podeszłym wieku, w[z] zgardą przeciw niebezpieczeństwa, do Służby Wojennej się wpraszają; i te Ofiary, którą wszystkie Stany Mieli[,] i inne rody ścigają się swoiey Ojczyźnie miłość okazać.

Odwagą napelnione Wojsko i chętnie z swoją siłą chce bydz[być] pomocą walczącemu wielkiemu przymierzonemu. Ci Rycerze będą zwyciężać dla naszej niepodległości, i za Honor Narodu. Bezpieczny jednak będzie ten syn Ojczyzny któren zwycięstwo li tylko dla Wolności i Honoru czyni!

Prusy! wtym zamiarze potrzeba wymaga ażeby pospolita obrona Kraju, w najprędszym czasie ustanowiona, oraz i Pospolite ruszenie aby wprowadzone było. Ja wydałem rozkazy niniszym[niniejszym?] dla pierwszych, a drugim wydam rozporządzenie. Czas nie dozwala z mojemu wiernymi Stanami okolicznie rozmyślać. Do utworzenia Obroni[y] Krajowi, jest ustanowioną podług możności prowincji. Rejencje udziela takowe Stanom. Pośpiecha jest potrzebna. Dobra wola każdego może się tu okazać. Prawnie jestem otym zaufany.

Mój wierny Naród będzie wtym ofiarnym zwycięstwie walczyć dla obrony Ojczyzny, niepodległości, Sławy, wszystko spodziewam się, czynić będziecie, aby stare Imię naszych przodków wiernie zachować, Którzy nam z[e] swoją krwią zwyciężyli.

Ktoby się ważył mojemu zarządzeniu, przez wymowne lub fałszywe udanie oddalać, tego nietylko Kara prawa krajowego, ale i Channiba [hańba] wszystkich czeka, tych którzy swoje życie dla obrony Oyczny[Ojczyzny] ofiarnią [ofiarują].

Moje staranie jest powszechnie dla mego Narodu i wszystkich mizloncych [myślących?] w Europie.

Dan w Wrocławiu, dnia 17. Marca 1813

Fryderyk Wilhelm.

Do Mego Narodu

Mało dla mego przychylnego Narodu jako dla Niemców, potrzeba się usprawiedliwić, względem przyczyn tej Wojny, która się teraz zaczyna. Jasno leżą nieoślepienie widoki Europie przed Oczema.

My podlegali pod przemocą francuza. Pokój którego mi połowe mego Narodu uiół[ujął], nie dał nam błogosławieństwa, bo nas do głębi ranił jak Wojna. Dereń[Teren?] Kraju został [nieczytelne], główne fortyce wojskiem nieprzyjacielskim obsadzone, rolnictwo, jako też rozmaite kunszta po miastach, które w najwyższym stopniu wydoskonaliły się osłabione. Wolność w handlu jest zatrzymana, a przeto źródło zarobku dobrego i dobrego bycia zabrane zostało. Kraj cały łup ubóstwa zostował.

Przez najostrzejsze napełnienie własnych obowiązków obcałem mojemu Narodowi ulżyć, i Cesarza Francuzkiego nareszcie przekonać, że jest jego własne używanie, Prusom swoją niepodległość zostawić. Ale moje najczyściejsze myśli, były przez wyniosłość i przeniewierzenie zaniechane, i widocznie widzieliśmy, że Cesarza Francuzkiego ugody więcej niżeli wojny nas powoli zniszczyć chcieli. Teraz nastąpiła pora gdzie zwodzenie naszego Stanu ustaje.

Brandenburgczyki, Prusacy, Szlązacy, Pomerańczyki i Litwini, wy wicie, coście w przeciągu siedmiu latach ucierpieli, wy wicie co was smótny los czeka, gdybyś my, te zaczęte zwycięstwo prze sławę nie [przesławne?] ukończyli. Przypominacie sobie o dawnych czasach, o wielkim Książęciu Fryderyku. Zostańcie pamiątkami dziedzictwa, pod którym nasze przodkowie Krwawnie zwyciężali: wolne sumienie, honor, niepodległość, handel, pilność w Kunsztach i Umiejętnościach. Pamiętajcie temu wielkiemu przykładowi naszemu zprzymierzonemu Moskalów, pamiętajcie Szpanii[Hiszpanii], Porugalii. Także i mniejsze narody są dla równego dziedzictwa przeciw wielkiemu Nieprzyjacielowi, brali się do Oręża i zwyciężali. Przypominajcie sobie o rycerstwie Szwajcarii i Niderlandii.

Wielkie ofiary będą od wszystkich Stanów domagane, bo nasze zaczęcie jest wielkie, ale i niemała lićba i środki naszych nieprzyjacielów. Zapewnie mili poświęćcie wasze Ofiary Ojczyźnie i naszemu Królowi, niżeli obcemu władcy, ten, jak już wielke[wielkie] przykłady uczą, wasze czyny i ofiarne siły umilnie by używał, które wam wcale niesą wiadome. Zaufanie w Bogu, trwałość, odwaga i wielka pomoc naszych zprzymierzonych będą dawać naszym siłom nagrodę naszemu zwycięstwu.

Chociaż ofiary od każdego domagane będą, jednakową te święte dziedzictwo nie przeważą, za które my je dajemy, za które my się bronić i zwyciężyć musimy, gdy nie chcemy przestać Prusakami i Niemcami być.

To jest ostatnie zwyciężenie bo my ostajemy przy naszej ufności, niepodległości, żadna inna wycieczka nie jest, jak tylko Pokój z honorem, lub chwalebne zaginięcie. I temu byście odważnie naprzeciw szli o utrzymanie waszej sławy, gdy bez sławy Prusak lub Niemiec żyć niemoże. Ale my możemy z ufnością oczekiwać; że Bóg i nasza mocna wola dadzą naszemu sprawiedliwemu staraniu skuteczne zwycięstwo, z tymże pewni porządamy Pokój i powrócenie szczęśliwych czasów.

w Wrocławiu, dnia 17. Marca Roku 1813.

Fryderyk Wilhelm.

Do Mego Wojska

Czterokrotnie daliście poznać wasze żądanie, Wolność i istotność Ojczyźnie zwyciężyć. – Ten moment teraz przybył – niemaż żadnego w Narodzie który niecznie[?!]. Młodzięce[Młodzieńcy] i Mężowie dążą ochotnie do Orężą. Co unich Wola Wolna, to jest powołanie dla waz[was], którzy należa do Wojska. Odwas – któryście poświęćani bronie[bronić] Ojczyznie – ona rząda prawnie to, co inni się z Ochotą ofiarnie.

Patrzcie! jak wiele wszystko opuszczają co im najdroższego jest, aby tylko dać mogły swoje życie z wami dla Ojczyzny staranie. Czyńcie przeto mocni waszi[waszej] świętej powinności! Pamiętajcie wszyscy w dniu bitwy Wojennej onie[o niej], tak, jak w biedzie, w niedostatku i wewnętrzniejszej karności! Ambicja każdego – tak naj wyższego jako też najniższego w Wojsku – niech zniknie w wewszystkim: kto dla Ojczyzny czuje, niepamięta osobie. Egoista niech podlegnie w zgardą, gdzie tylko powszechność na szczęśliwość panuje. Temu szczęściu niech unika wszystko. Zwycięstwo wychodzi od Boga! Pokażcie się godnemi pod jego Łaskawą Obroną przez pokorę i napełnioną powinność. Odwaga trwałość, wierność, ścisły porządek niech będzie waszą chwałą. Wykonajcie przykład waszych przodków, bądźcie im godnemi, i waszym potomkom pamiętnym!

Pewna Nagroda trafi tego który się popisze, zaś wielka Chaimba[hańba] i okropna Kara tego który o swoich powinności zapomni.

Waż[Wasz] Król zostaje zawsze z wami, a przynim Królewicz i książęcia swego Domu (czyli Dworu). Ci będą zwami zwyciężać – oni i cały Naród będzie zwyciężać zwami, i przy naszym boku, dla naszej i Niemczech pomocą powołam walczący Naród, który przez swoje wielkie czyny niepodległość otrzymał. Zaufał swemu panującemu, swoim wodzom, swoim staraniu, swoim siły – i Bóg był znami! Także i my! Bo i my walczymy dla wolności Ojczyzny.

Ufność w Bogu, odwaga i wytrwanie niech będzie nasz parol. –

W Wrocławiu, dnia 17. Marca Roku 1813.

Fryderyk Wilhelm